

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

TALEPUNKT
SAMRÅD DEN 1. FEBRUAR 2012
detailbutikkers engrossalg til andre detailbutikker

[Det talte ord gælder]

Samrådsspørgsmål G

”Ministeren bedes redegøre for sin holdning til reglerne om detailvirksomheders muligheder for at sælge produkter til andre detailvirksomheder, herunder reglerne om at detailvirksomheder ikke kan sælge produkter til virksomheder, der ligger mere end 50 km væk, samt om ministeren ikke ser disse regler som en forhindring for små virksomheders udvikling”.

Svar

Indledning

- Jeg vil gerne indlede med at understrege, at mulighederne for de små virksomheders udvikling ligger mig rigtig meget på sinde – og det er altså uanset om de virksomheder ligger i nord, syd, øst eller vest i landet.
- Jeg synes, det er vigtigt at opretholde et driftigt lokalmiljø, med små næringsdrivende, med grundlag for udvikling af Danmark i alle afkroge.

- Uanset finanskrisen, og folkevandring fra land til by, så synes jeg også, det er vigtigt at påpege, at overfor alle vores interesser i at varetage hensynet til de små næringsdrivende, står hensynet til forbrugerne, fødevarerens sikkerhed og til konkurrenceevnen.
- Og jeg vil gerne gøre det klart i denne her sag, at det står enhver virksomhed frit for, hvor i landet de ønsker at afsætte deres varer. Men af forskellige årsager stilles der forskellige krav til forskellige typer af fødevarer virksomheder i dette land, afhængig af, om de opererer som detail- eller som engros virksomhed.

Baggrund om reglerne

- En detailbutik er en butik, der lever af at sælge sine varer til den endelige forbruger – til hr. og fru Jensen, Christensen eller Gjerskov, for den sags skyld – der bruger varerne i deres private husholdning.
- Hvis en fødevarer virksomhed ønsker at afsætte fødevarer til en anden fødevarer virksomhed, og altså ikke til forbrugerne, skal den som helt overvejende hovedregel være registreret og autoriseret som engros virksomhed – og det er meget naturligt, for det er det, der er engrossalg.

- Af EU-reglerne fremgår der en række specifikke krav til produktion af animalske fødevarer i engrosledet - det være sig krav til fx indretning af lokalerne, øget mikrobiologisk prøveudtagning, altså laboratorieprøver, med videre. Disse krav er i udgangspunktet fastsat for at tilgodese behovet for beskytte forbrugerne i fødevarerens sikkerhedsmæssige henseende.
- EU-reglerne stiller færre krav i forhold til detailledet. Dette beror på, at der i detailsalg er større rum for de enkelte erhvervsdrivende til at foretage en konkret vurdering af fødevarerens sikkerhedsmæssige beskaffenhed – alene dét, at der er en mindre mængde.
- I forbindelse med fastlæggelsen af det samlede EU-regelsæt, blev det på dansk foranledning indført i reglerne, at der skulle være en mulighed for at detailvirksomheder – i et vist omfang – skulle kunne afsætte varer som engrossalg, uden også at skulle leve op til kravene til engrosvirksomheder – hvad man kan kalde en bagatelgrænse for mindre virksomheder.
- Det ønske var dansk, og det ønske om undtagelse var netop begrundet i hensynet til at sikre, at der i mindre samfund fortsat er mulighed for at det lokale plejehjem eller købmanden i nabobyen kan købe

lokale produkter i mindre partier – og dermed støtte opretholdelse af lokale miljøer.

- Således foreskriver undtagelsen i EU-reglerne, at en del af produktionen i en detailvirksomhed kan afsættes til en anden detailvirksomhed – som engrossalg – under forudsætning af, at afsætningen af animalske fødevarer har karakter af en ”marginal, lokal og begrænset aktivitet”. Det er de tre ord, der er EU-reglerne.
- Så det er op til medlemsstaterne selv, at fastsætte, hvad der forstås ved en ”marginal, lokal og begrænset aktivitet”.

Hvorfor er reglerne ændret

- Den tidligere regering tillod, at detailhandlende kunne have et salg til andre detailhandlende svarende til 2/3 af omsætningen (dog max. 2500 kg/uge, med mulighed for afsætning i hele landet) – dvs. op til 2/3 om ugen, og så skulle man ikke leve op til kravene for engrosvirksomhed.
- Europa-Kommissionen har haft landenes fortolkning i søgelyset i en årrække. Og i efteråret 2010, under den daværende regering, modtog Danmark en

åbningsskrivelse, fordi Kommissionen mente, at vi havde defineret ”marginal, lokal og begrænset aktivitet” for bredt. Man kan sige, at de synes, vi havde været lige lovlig rummelige, ved at hele Danmark blev kaldt ”lokalt”.

- Kommissionen har ved drøftelse af medlemslandenes fortolkning givet udtryk for, at Kommissionen anså det for et afbalanceret kompromis at tillade en undtagelse i omegnene af 15 %, indenfor en radius af 20 km. Og det er jo meget mindre, end det vi har nu.

Regelændring for at opnå balance

- For at imødekomme Kommissionens kritik, er råderummet for detailbutikkers salg af animalske fødevarer til andre detailbutikker ændret.
- De ændrede regler, som er lavet af den tidligere regering, vurderes at skabe en rimelig balance i forhold til hensynet bag Kommissionens regler med krav til engrosvirksomheder, Kommissionens tolkning af undtagelsesmuligheden, detailbutikkernes ønske om at kunne sælge til andre detailbutikker, samt hensynet til ikke at skabe ulige konkurrenceforhold særligt i forhold til de små engrosvirksomheder.

- Dette er teknisk. Jeg vil gerne henvise til et stykke papir, det er delt rundt, og der vil I, af den omdelte tabel, ”i al sin enkelthed”, se, hvad den (reglen) går ud på:
  - o 1) detailvirksomheder, kan opretholde deres status som detailvirksomhed, selvom de omsætter op til 1/3 til andre detailvirksomheder.
  - o 2) dog må denne ene tredjedel af omsætningen ikke overstige 1500 kg om ugen - og
  - o 3) *hovedreglen* er, at omsætningen skal ske indenfor lokalområdet i en radius på 50 km, dog med den *undtagelse*, at der på årsbasis må afsættes specialprodukter svarende til 100 kg/i gennemsnit om ugen udenfor lokalområdet.
  - o De 100 kg kan fx være en pølse med et særligt krydderi eller en særlig egnsret. Salget udenfor 50 km radius udgør dermed godt 5 tons om året og dermed et betydeligt salg for en detailvirksomhed.
  - o Undtagelsesbestemmelsen betyder altså, at man kan afsætte den samlede mængde - fx sæsonprodukter i forbindelse med jul eller påske – idet der er tale om 100kg i *gennemsnit/uge*.

- Altså væsentlig mere en Kommissionens 15% og 20 km.

- Grænsen på de 50 km tilsikrer, at der i hele landet vil være en reel mulighed for, at et lokalområde kan tage et socialt ansvar og støtte op om lokale næringsdrivende og dermed bidrage til opretholdelse af et erhvervsliv i de små samfund.
- Herover for står hensynet til konkurrenceforhold. Fordi vi i Danmark opkræver gebyr for fødevarekontrol i engrosvirksomheder tilsiger hensynet til engrosvirksomhederne – særligt til de mindre jo – at vi ikke i ubegrænset omfang kan tillade detailvirksomheder at omsætte, som var de engrosvirksomheder.

Fødevareforlig 2.0. – mindre kødengrosvirksomheder

- Til syvende og sidst er dette et spørgsmål om, at detailvirksomheder, der videresælger til detail, efter hensigten med lovgivningens krav, bør lade sig registrere som engros.
- De økonomiske udfordringer ved at lade en virksomhed omregistrere til engros kommer ikke som en overraskelse - hverken for mig, og forhåbentlig heller ikke for Dansk Folkeparti og de øvrige partier bag Fødevareforlig 2.0.

- Fordi det var jo netop i Fødevarerforlig 2.0., at det blev besluttet, at mindre kødengrosvirksomheder skal have et lavere antal tilsyn end større engrosvirksomheder, så der er lavet en forskel der også, og dermed betale et lavere gebyr for den offentlige kontrol. Færre kontrolbesøg og færre omkostninger!
- Deri skulle incitamentet til at lade sig omregistrere fra detail til engros gerne være styrket.
- Ligesom alle andre typer af virksomheder i disse år må gøre sig nøje overvejelser om deres drift og rentabilitet, må fødevarer virksomheder, der ligger i en ”grænsezone”, mellem en stor detailvirksomhed og en lille engrosvirksomhed, ligeledes gøre op med sig selv, hvordan virksomhedsdriften tilrettelægges optimalt.

Afslutning

- Der må ikke herske tvivl om, at jeg er stærkt optaget af, at vores virksomheder kan trives og udvikle sig. De små og mellemstore virksomheder er grundlaget for regeringens ambition om at sikre vækst, beskæftigelse og velstand. Men det er ikke reglerne om engrossalg, der er en forhindring for små virksomheders udvikling.

- Med udgangspunkt i Kommissionens regelsæt, mener jeg, at den tidligere minister, har fundet en rimelig balance i forhold til hensynet mellem fødevarer sikkerheden, konkurrencen i erhvervet, interessen i opretholdelse af næringslivet i de mindre samfund, samt økonomisk forsvarlige rammevilkår for detailbutikkerne med fortsat ønske om engrossalg.